

andre Tilfælde af en særdeles formildende Beskaffenhed, udenfor de ovenfor nævnte, hvor en Nedsættelse af Straffen under 2 Aars Strafarbejde maatte anses billig, t. Ex. hvor der forelaae en lovlig Skilsmisseggrund til at forandre det første Ægteskab hævet. Man har derfor foretrukket at give en i de ovenanførte almindelige Udtryk holdt Afgang til at nedsætte Straffen indenfor en snevrere Grændse, nemlig til Minimum af Forbedringshuusarbejde, og dertil at knytte en Bestemmelse om, at Straffen endnu yderligere kan nedsættes, nemlig til Fængsel paa Band og Brød, dog ikke under 4 Gange 5 Dage, i de særligt betegnede Tilfælde, hvor det ægteskabelige Samliv i længere Tid har været hævet ifølge Separationsbevilling, saavel som naar den Paagjældende havde Anledning til at antage, at den anden Ægtefælle var død — uden dog, som bemærket, at have haft en bestemt Overbevisning derom, under hvilken Forudsætning den Paagjældende maa erkendes ikke at have handlet med forbrøderisk Tanke og Hensigt, om hans Forhold end maatte have været letfindigt. Det førstnævnte Tilfælde er navnlig af en særegen bestemt Natur, og ligesom det er i god Overensstemmelse med den nugjældende Praxis at aabne Afgang til Bømmelsen af Fængsel paa Band og Brød i de høiere Grader, hvor Bigamens første Ægteskab var hævet ved Separationsbevilling, og Omstændighederne iøvrigt ere formildende, saaledes synes en saadan Afgang til yderligere Strafnedsettelse i det heromhandlede Tilfælde ogsaa i og for sig at være vel begrundet, naar hensees til de uklare Forestillinger om Betydningen af en blot Separation i Modsætning til fuldstændig Skilsmisse, som vistnok ikke ere ganske ualmindelige hos mindre dannede Personer.

Om den ugiste Person, der indgaaer Ægteskab med en gift Person, vidende, at denne er en Andens Ægtefælle, strengt taget just ikke kan siges at være meddeeltig i Bigami, er det dog neppe Tvivl underkastet, at han eller hun bør anses med en følelig Straf for et saadant Forhold, hvorved der væsentlig bidrages til, at en saa grov Forbrydelse som Bigami bliver begaaet. Straffen bør imidlertid være ringere end Straffen for Bigami, og det rette For-

hold turde maaskee være rammet ved, som sseet er i Udkastets § 157, 2det Punktum, at sætte den til Forbedringshuusarbejde indtil 2 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder — see ovenfor — til Fængsel paa Band og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage. Langt mindre strafværdigt er det Forhold at fortsætte Samlivet med en gift Person, efterat man er kommen til Kundskab om hans tidligere Ægteskab, medens man var uvidende om dette, da det andet Ægteskab blev stiftet. Der kunde endog synes at tale ikke lidet for efter Omstændighederne slet ikke at anvende nogen Straf for dette Forhold, der ifølge D. L. 3—16—16—8 skal anses som Hoer, da det stundom vil være haardt, under Strafansvar at forandre, at navnlig det Fruentimmer, som i god Tro har ægtet en Bigam og i lang Tid levet sammen med ham og avlet Børn med ham, skal, saasnart hun kommer til Kundskab om, at han er bunden ved et tidligere Ægteskab, afbryde Forbindelsen med ham og saaledes, fornemmelig naar offentlig Undersøgelse eller Anklage endnu ikke er reist imod ham, maaskee fremkalde en saadan ved at aabenbare hans Brøde. Det gaaer dog formeentlig ikke an at lade det ommeldte Forhold, der paa den anden Side i mange Tilfælde kan fremtræde som ikke lidet strafbart, uden at det er gjørligt ved almindelige Bestemmelser at sondre mellem de mere eller mindre strafbare Tilfælde, gaae heelt fri for Straf, og naar Straffen, som foreslaaet i Udkastets § 157 3die Punktum, sættes i Almindelighed til Fængsel, hvorefter den efter Omstændighederne endog kan gaae ned til simpelt Fængsel i 2 Dage, synes ogsaa den ovenanførte Betænkelse for en væsentlig Del at maatte bortfalde, saameget mere, som det tør antages, at ingen Domstol vil forlange, at den Paagjældende viedeliskelig, eller lige, strax efter at have erholdt Kundskab om at være gift med en Bigam, skal afbryde Samlivet med ham. — Forfaavidt der, navnlig i den tidligere Kommission, har været opkastet Spørgsmaal, om det ikke turde være rettest at optage en særlig Bestemmelse om Beregningen af den almindelige Termin for Straffskyldens Forældelse ved de heromhandlede Forbrydelser, vil Spørgsmaalet herom, ifølge Indholdet af Udkastets §